TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Nhớ một Trung thu đặc biệt

ISSN: 2734-9195 13:51 17/09/2024

Trung Thu, chính Rằm, đường quê vắng quá, trên cao vợi trăng tròn treo tuyệt đẹp vờn trong mây. Khung cảnh ấy tự nhiên sự mệt ngơi đi, đạp nhẹ nhàng, lòng thấy thú vị.

Tác giả: **Nguyễn Thành Công**

Trong đời người qua nhiều Trung thu, mỗi năm lại đến, nhưng trong số những lần trăng tròn ấy có mùa trăng đặc biệt thật khó quên ...

Cũng gần gũi thôi, khi đã ngoài năm mươi tuổi, tóc có sợi bạc, tình cờ được thụ hưởng một Trung thu thật lý thú trên đường lữ hành bằng xe đạp cắt ngang một vùng nông thôn.

Ảnh: St

Đường thôn quê ấy nối Bạc Liêu và Kiên Giang, đi từ Giá Rai đến Miệt Thứ nơi có hẳn bài ca buồn: *"... muỗi kêu như sáo thổi, đĩa lềnh tựa bánh canh"*. Xuất phát

từ quốc lộ 1 thuộc địa phận Thị xã Giá Rai, đích đến Cạnh Đền - Vĩnh Thuận - Kiên Giang, nơi ấp ủ một mong ước từ lâu được tới chốn Vua Gia Long trên đường bôn tẩu đã dừng, lập căn cứ, ẩn mình chờ đợi thời cơ, có những vị thuộc hoàng tộc bỏ mình vì sương lam chướng khí như Công Chúa Ngọc Hạnh.

... Đường không hề ngắn, may nhờ con xe tốt, bon bon vượt qua Phong Thạnh, Phó Sinh, đến Cạnh Đền - một ngã tư sông. Từ đó vào lối đường làng nhỏ hẹp tìm tới Đền Vua. Hai bên đường mát mẻ, có hoa Mua tím rịm lác đác trong cỏ dại đẹp mê hồn, phảng phất cảnh trí của vạt rừng chồi. Và cò, từng đàn trắng phau phau trên ruộng lúa cây. Nhà cửa thưa thớt, lạ.

Đến một ngõ cùng - hết đường đi - có người chỉ vào vạt vườn xanh um dừa cao ngút, lối vào trùm phủ cỏ. Mênh mang mặt nước nuôi tôm, hai gò đất nổi có mái nhà. Đền Vua...

Ngồi võng, nghe chị chủ nhà bản quán từ Phú Quốc kể chuyện ngày xưa, những cuộc khảo cổ, cơn sốt tìm vàng quấy tung một vùng đất... Chiều tà, từ giã chị ôm xe đi lò dò trên bờ vuông ra về, lòng man mác buồn vì Đền Vua chỉ còn trong lời kể, bốn bề trống hoắc, chẳng nhắc nhớ gì.

Đường về sợ, tối hết sức, lại hỏi ngõ tắt cho nhanh, vậy mà ra được Phó Sinh trăng tròn đã lên, chần chừ định tìm nhà trọ qua đêm, nhưng... quyết định về xuyên đêm.

Trung Thu, chính Rằm, đường quê vắng quá, trên cao vợi trăng tròn treo tuyệt đẹp vờn trong mây. Khung cảnh ấy tự nhiên sự mệt ngơi đi, đạp nhẹ nhàng, lòng thấy thú vị. Dừng ở Chợ Phong Thạnh, vào hiệu tạp hóa mua mấy chiếc bánh, tìm quán cà phê nhâm nhi thưởng thức tết trăng tròn, hồi nhớ những năm thuở ấu thơ giờ này dung dăng dung dẻ cùng chúng bạn.

Làng quê, có những mái nhà lấp lánh đèn màu của các bé, lại còn mấy nhóm nhỏ ăn trung thu dưới vòm cây nhìn rất tuyệt, ngắm cảnh các cháu cứ như thiên thần trong sắc đèn màu, máy ảnh lóe lên khiến có bé giật mình lanh lảnh: "*Có người chụp hình kìa!*" Tới bây giờ cơ hồ vẫn nhớ giọng của em thơ. Lại có các cháu tung tăng đi thành hàng trên đường làng thân thiện dạn dĩ chào chú lạ, cười lanh lảnh.

Về tới nhà đã khuya, vào giấc ngủ vẫn mang theo tiếng cười của các em thơ. “Ăn” một tết Trung thu ngẫu hứng trên đường khi tuổi đã hơn năm mươi rồi, lòng lại vui lạ lùng còn hơn thuở bé.

Thương các em. Lần giở lại những khuôn hình cũ: Hãy còn.

Tác giả: **Nguyễn Thành Công**